

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

SosyoCom

AYLIK ETKİNLİK VE HABER BÜLTENİ

ŞUBAT 2026 | SAYI 62

İçindekiler

Tekno-Gündem

- 4 Yapay Zekâ Artık Bizim Yerimize mi
Düşünüyor?

Ekonomik-Gündem

- 5 NFT Çılgınlığı Modern Zamanların Lale
Çılgınlığı Mıydı?

Kültür Sanat ve Edebiyat

- 6 Yapay Zekâ ile Üretilen Sanat Eserleri
Gerçekten “Eser” Midir?

Sosyocom Raf

- 7 Bir Film: Kaplumbağalar da Uçar
8 Bir Kitap: Yakup Kadri
Karaosmanoğlu - Ankara
9 Bir Dizi: Bilimin Sınırında İnsanlık: 3
Cisim Problemi Üzerine Bir Okuma
10 Ayın Kitap İncelemesi: Kurumsal
İktisat - Bernard Chavance
11 Akademik Playlist

Eğitim-Araştırma

- 12 Kritik Mineraller ve Akademik
Sorumluluk: Enerji Dönüşümünde
Üniversitelerin Rolü

Girişimcilik ve İnovasyon

- 13 Yeşil Girişimcilik ve Sürdürülebilirlik:
Geleceğin İş Modeli

İçindekiler

Siyasi – Gündem

- 14 Türkiye’de Siyasi Gündemin
Ekonomik Dili: Öngörülebilirlik ve
Güven

Sağlık – Psikoloji

- 15 Kalbin Ekonomisi: Sevgi, Yalnızlık
ve Toplumsal Maliyet

Sosyal – Gündem

- 16 Görünmeyen Emek, Görünen Hayat:
Sosyal Gündemin Ekonomisi

Sosyalleşme Zamanı

- 17 Sosyalleşme Zamanı
18 İstanbul’da Şubat
19 İGÜ-Öğrenci
20 İGÜ-Mezun
21 Çift Anadal
22 Erasmus + Güncesi
23 Yerel Lezzetler

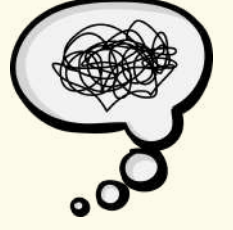
Akademik Yaşama Dair

- 24 Yayınlarımız
25 Akademik Kadro Atamaları /
Akademik İdari Atamalar /
Akademik Kadro Ayrılmaları
26 İGÜ İş Bulma Platformu

Künye

- 27 Künye

YAPAY ZEKÂ ARTIK BİZİM YERİMİZE Mİ DÜŞÜNÜYOR?

Sabah ne giyeceğimize karar vermeden hava durumuna bakıyoruz.

Ne izleyeceğimizi platformlar söylüyor.

Kime mesaj atacağımızı, nasıl cevap vereceğimizi ise artık yapay zekâya soruyoruz.

Dr. Öğr. Üyesi Burçin ÇAKIR GÜNDOĞDU
Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümü

Günümüzde birçok insan, kafasına takılan bir konuda önce yakın çevresine değil, bir yapay zekâ uygulamasına başvuruyor. Önemli bir karar öncesinde fikir alıyor, yazacağı bir metni gözden geçiriyor ya da yaşadığı bir durumu analiz ettiriyor. Yapay zekâ yanıt veriyor; biz de netlik kazanmış gibi hissediyoruz. Peki bu netlik gerçekten bize mi ait?

Eskiden karar vermek zor olsa da en azından o karar bize aitti, yani kişiseldi. Şimdi karar vermek kolay ama kimin kararı olduğu belirsiz. Bir restoranda menüye bakıp kararsız kalan bizdik. Şimdi “en çok tercih edilen” etiketi karar veriyor. Bir kitap seçerken kapağına, sezgimize ya da o anki ruh hâlimize göre değil; algoritmanın önerdiği “senin için seçtiklerimiz” listesine bakıyoruz. Bir konuda emin olamadığımızda içimize dönmek yerine, ekrana dönüyoruz. Çünkü yapay zekâ hızlı, yargılamıyor ve hep hazır.

Ama bir sorun var: Düşünmek de yavaş yavaş elimizden kayıyor olabilir.

Düşünmek zaman ister. Belirsizlikle kalmayı, bazen yanılmayı, bazen de yalnız kalmayı gerektirir. Oysa yapay zekâ bize netlik sunar. Seçenekleri sıralar, riskleri hesaplar, olası sonuçları öngörür. Bu konfor alanı caziptir. Fakat sürekli dışarıdan yönlendirilmek, iç sesimizi zayıflatabilir. Sezgilerimiz deneyimle güçlenir; ama karar alma sürecini devrettiğimizde bu kası daha az çalıştırmış oluruz.

Elbette yapay zekâ düşman değil. Hayatımızı kolaylaştırıyor, zaman kazandırıyor, bazen gerçekten iyi fikirler veriyor. Özellikle bilgiye hızlı erişim sağlamak, karmaşık verileri analiz etmek ya da farklı bakış açıları görmek için güçlü bir araç. Sorun araçta değil; onu nasıl kullandığımızda.

Her soruyu ona sordüğümüzde, kendi düşünme sürecimizi kısaltıyoruz. “Ben ne istiyorum?” sorusu yerini “En mantıklı seçenek ne?” sorusuna bırakıyor. Oysa insan yalnızca mantıkla karar vermez. Duygular, değerler, geçmiş deneyimler ve hatta çelişkiler bile kim olduğumuzu şekillendirir.

Asıl mesele şu:

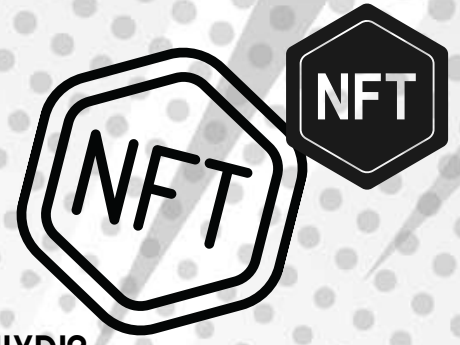
Yapay zekâ bizim yerimize düşünmüyor belki...
Ama biz düşünmeden önce ona soruyorsak,
aradaki fark giderek kapanıyor.

Belki de sorun teknolojide değil.

Sorun, düşünmekten yorulan bizde.

Ve belki de bazen telefonu kapatıp şunu sormak gerekiyor:

“Ben ne düşünüyorum?”

NFT ÇILGINLIĞI MODERN ZAMANLARIN LALE ÇILGINLIĞI MIYDI?

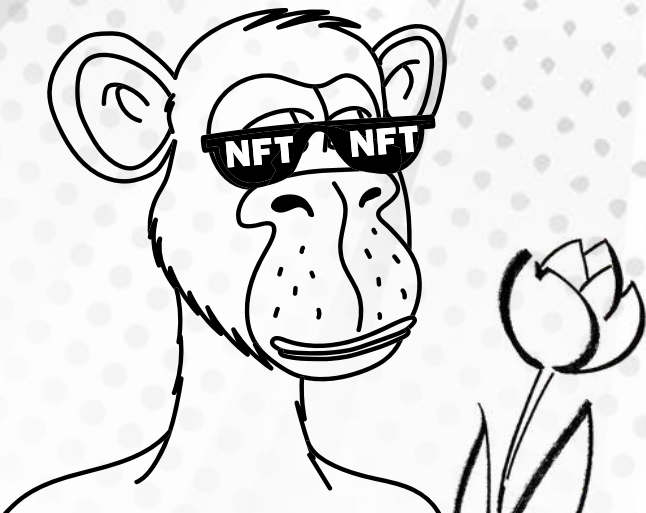
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet BENTÜRK
Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümü

1634 ile 1637 yılları arasında Hollanda Cumhuriyeti'nde lale fiyatlarında görülen olağanüstü dalgalanma, iktisat tarihçileri tarafından tarihteki ilk varlık balonu olarak kabul edilmektedir. Lale Çılgınlığı olarak bilinen bu dönemde lale fiyatları yaklaşık 200 kat artmıştır. Günümüzdeki varlık balonları ve finansal felaketler, geçmişteki lale çılgınlığına benziyor. Örnekler arasında dot-com çöküşü, NFT yatırımları ve Bitcoin değerlemelerindeki ani artışlar yer alıyor. 2021 ve 2023'teki NFT çılgınlığı ile Hollanda Cumhuriyeti'ndeki lale çılgınlığı arasında paralellikler olduğu düşünülmektedir.

NFT (Non-Fungible Token – Değiştirilemez Token), bir blokzincir üzerinde kayıtlı olan ve dijital ya da fiziksel bir varlığın mülkiyetini temsil eden benzersiz bir dijital varlıktır. "Non-fungible" ifadesi, bire bir değiştirilemez olmayı (Bitcoin veya doların aksine) ifade eder; ancak NFT'ler blokzincirde saklanır ve dijital sanat eserleri, müzik ve filmler gibi varlıkların sahipliğini temsil eder. NFT çılgınlığı olgusunun, Beppe'ın NFT eserinin Christie's müzayedesinde 69 milyon dolara satılmasıyla başladığına inanılmaktadır. 2021 yılında NFT'lerin toplam işlem hacmi yaklaşık 25–30 milyar dolar olmuştur. 2022'nin başlarında ise aylık yaklaşık 5–6 milyar dolarlık işlem hacmiyle en yüksek seviyesine ulaşmıştır. Bireysel koleksiyonlar milyarlarca dolarlık piyasa değerlerine erişmiştir. Örneğin, Bored Ape Yacht Club NFT'leri zirve dönemlerinde 400.000 ila 1 milyon dolar arasında satılmış; OpenSea ise Ocak 2022'de 13,3 milyar dolar değerlemeye ulaşmıştır.

NFT fiyatlarındaki şişkinlik büyük ölçüde fırsatı kaçırma korkusu, gerçek değerden ziyade spekülasyon, ünlülerin desteği ve yatırımcı sürü psikolojisi tarafından beslenmiştir. Sonuç olarak, heyecanın azalmasıyla birlikte fiyatlar sert biçimde düşmüştür. NFT'ler yüksek derecede likidite eksikliği, düşük işlem hacmi ve değerlendirme zorlukları göstermektedir. NFT piyasasının bir diğer özelliği, ciddi bilgi asimetrisinin piyasa başarısızlığına neden olmasıdır. Bu faktörler, alıcılar piyasadan çekildiğinde hızlı bir fiyat çöküşüne yol açmıştır. 2022 yılında makroekonomik sıkılaşma, küresel faiz artışları ve risk iştahındaki azalma, yatırımcıları spekülasyon varlıklarından daha güvenli yatırımlara yöneltmiştir. Bunun ardından önce kripto para piyasası 2022'de çökmüş, daha sonra NFT piyasası gerilemiştir. Likit olmayan piyasa yapısı ve arz fazlası da çöküşün önemli nedenleri arasında yer almıştır. NFT'lerin işlem hacmi zirve seviyelerinden %90'dan fazla azalmıştır. 2023 sonlarına gelindiğinde aylık işlem hacimleri sıklıkla 500 milyon doların altına düşmüş; bazı NFT'ler değerlerinin %80–95'ini kaybetmiş ve bazıları neredeyse tamamen likit olmayan hale gelmiştir. Örneğin, birçok Bored Ape NFT'si çeşitli dönemlerde yaklaşık 400.000 dolar seviyesinden 50.000 doların altına gerilemiştir.

Uzun vadeli değer ve anlamlı kullanım alanı eksikliği, NFT'ler ile laleler arasındaki önemli benzerliklerden biridir. Yatırımcılar NFT'lerin tamamen ortadan kalkmadığını savunsa da, spekülasyon coşku dönemi sona ermiştir. Piyasa önemli ölçüde daralmış, sınırlı sayıda proje etrafında konsolide olmuş ve odağını oyun, tokenleştirilmiş varlıklar ve dijital kimlik gibi kullanım alanlarına kaydırmıştır.

Yapay Zekâ ile Üretilen Sanat Eserleri Gerçekten “Eser” Midir?

Arş. Gör. M. Ali KAYACIK
Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümü

Bir metnin, bir resmin ya da bir müziğin karşısında durduğumuzda çoğu zaman “bunu kim yaptı?” diye sormaktan ziyade daha çok, “bu eser bende ne uyandırıyor? / hangi duygulara kapılıyorum ve bu duyguların bende yansıması neler?” şeklinde düşüncelere kapılırız. Fakat yapay zekâ ile üretilmiş bir çalışmayla karşılaştığımızda, bu alışkanlık bozulur. Gözümüz eserdeyken aklımız üreticide takılı kalır. Çünkü burada üretici dediğimiz şey ne acı çekmiş bir insan ne de hayatla kavgalı bir bilinçtir; yalnızca verilerle beslenen; “başkalarının duygularıyla beslenmiş” ve “öğrenmiş” bir sistemdir.

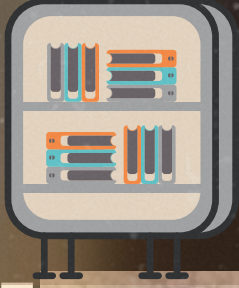
Sanatın tarihsel olarak insana ait bir eylem olduğu düşüncesi hâlâ güçlüdür. Sanat, yalnızca estetik bir nesne değil; niyetin, deneyimin ve anlam arayışının ürünüdür. Bu nedenle yapay zekâ üretimleri, çoğu zaman “taklit”, “derleme” ya da “simülasyon” olarak görülür. Oysa bir sanatçının da bütünüyle özgün olduğu söylenemez. O da önceki eserlerden, kültürden ve belleğinden beslenir. Bu noktada soru değişir: Özgünlük; kaynağın insan olmasıyla mı ilgilidir, yoksa ortaya çıkan anlamla mı? Yapay zekâ üretimleri, auradan yoksun olabilir; ancak bu, onların bütünüyle değersiz olduğu anlamına gelir mi?

Belki de sorun, “eser” kavramını hâlâ romantik bir sanatçı figürüyle birlikte düşünmemizdir. Eğer bir yapay zekâ ürünü bizde estetik bir deneyim yaratıyorsa, düşünmeye, hissetmeye ya da itiraz etmeye zorluyorsa, onu sırf insan eli değmediği için yok saymak tutarlı değildir. Ancak burada ince bir çizgi vardır: Yapay zekâ ürettiği şeyin farkında değildir; anlamı kuran hâlâ insandır. Seçen, sunan, bağlamlandıran insandır.

Bu nedenle yapay zekâ ile üretilen işler belki “sanatçı eseri” değildir; ama “sanatsal nesne” olarak düşünölmeyi hak eder. Onları sanatın sonu olarak değil, sanatın ne olduğuna dair soruları yeniden sormamıza yol açan bir eşik olarak görmek daha doğru olabilir. Çünkü sanat, çoğu zaman cevaplardan değil, Bertolt Brecht’in tiyatrosunda olduğu gibi rahatsız edici sorulardan doğar.

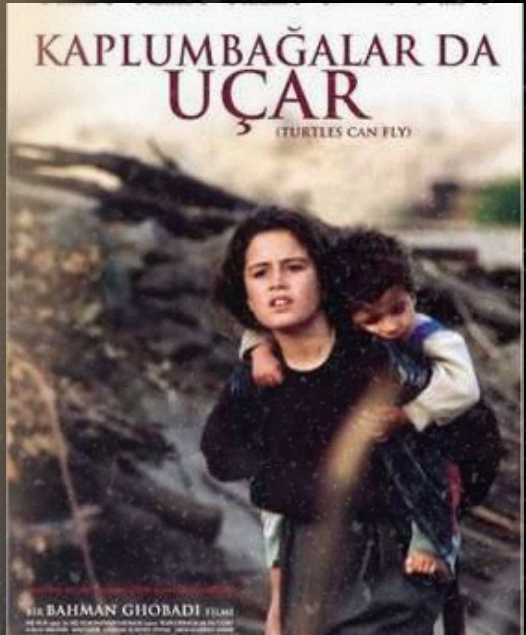

Bu eser yapay zeka tarafından üretilmiştir

Kaplumbağalar Da Uçar

*Dr. Öğr. Üyesi Mehmet SAYA
Ekonomi ve Finans Bölümü*

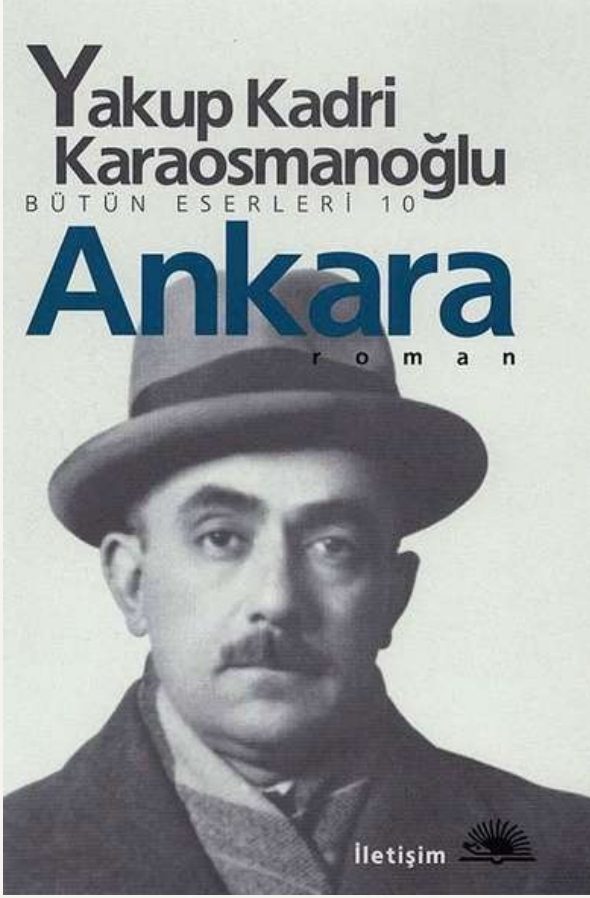
Benim gibi İran sinemasını sevenlerin Abbas Kiarostami, Majid Majidi, Asghar Farhadi, Maryam Moghaddam, Behtash Sanaeiha ve Bahman Ghobadi'yi bilmemesine imkân yok. Her birinin kült filmleri oldukça var ama bu yazıda Bahman Ghobadi'nin Kaplumbağalar Da Uçar filminden bahsedeceğim.

Film, 2004 yılında çekilmiştir. Irak Savaşı'ndan sonra çekilen ilk Irak filmi olma özelliği taşır. Savaşlar, insan hayatını her zaman yıkıcı bir şekilde etkiler fakat en çok etkilenenlerin çocuklar olduğu tartışma götürmez. Zaten film de savaştan dolayı hayatları mahvolan çocukları odağına alıyor. Dünyanın bütün rezilliği omuzlarına binmiş çocuklar geçinebilmek için Amerikan askerlerinin döşedikleri mayınları toplayıp Birleşmiş Milletler temsilcilerine satıyorlar. Evet, yanlış okumadınız. Çocuklar, mayınları toplayıp satıyorlar! Uydu lakaplı çocuğun etrafındaki çocukların yürek yakan cinsten hikayeleri... Abi Hengov'un, mayın toplarken iki kolunu kaybetmiş olması ve bu defa ağzıyla toplaması... Agrin'in, Saddam askerlerince tecavüze uğrayıp çocukken çocuk doğurması. Doğurduğu çocuk Risa'nın âmâ olması ve Agrin'in hep ondan kurtulmaya çalışması...

Yeni gençliğin tabiriyle daha fazla spoiler vermeden tokat gibi bir film izlemek istiyorsanız zaman kaybetmeyin!

ANKARA

Doç. Dr. İsmail Cem AY
Ekonomi ve Finans Bölümü

Pek çok sanat dalında olduğu gibi edebiyat da, gerek toplumların içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal yapının gerekse sosyolojik açıdan toplumun yaşadığı dönüşümü anlayabilmek için araştırmacılara önemli ipuçları ve ufuk açıcı fikirler sunmaktadır.

Cumhuriyetin kurulduğu 1923 yılında Osmanlı'dan miras alınan toplumsal, ekonomik ve kültürel yapının özelliklerini, yeni kurulan Cumhuriyetin başkenti olan Ankara'nın fiziki durumunu bize sıcak ve akıcı bir roman tadında sunan Yakup Kadri KARAOSMANOĞLU'nun "Ankara" isimli romanı da tam olarak yukarıdaki dönüşümü bize tüm açıklığıyla sunan Türk Edebiyatının önemli eserlerinden birisidir.

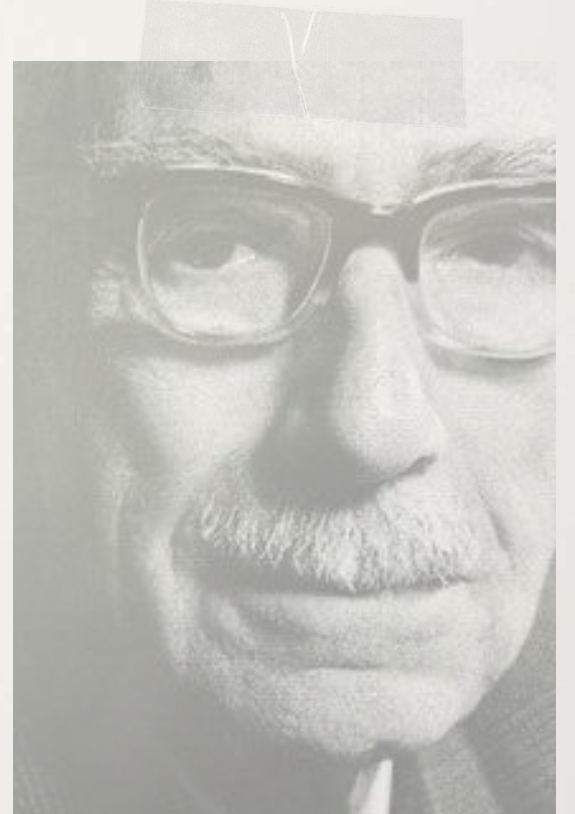
Çok iyi tahsil görmüş ve vatanseverlik duygusunu üst düzeyde yaşayan Selma Hanım; kendi çıkarlarını toplumsal ve insani amaçların önünde tutan Banka Şefi Nazif Bey ve Murat Bey; Millî Mücadele süreci sonrasında fırsatçı kimliğini daha belirgin hâle getiren Binbaşı Hakkı Bey; vatansever ve inkılapları canıgönülden destekleyen genç yazar Neşet Said Bey ile ahlaki değerleri yüksek, geçmişine sıkı sıkıya bağlı Ömer Efendi ve ailesinin ana karakterleri oluşturduğu Ankara romanı, okuyucusuna Cumhuriyet'in ilk yıllarında başkentin ve halkının sosyal, ekonomik ve siyasi yapısını ve bu yapıdaki dönüşümü anlatmaktadır.

Kurtuluş Savaşı'nın başladığı ilk yıllardan 1922 yılında gerçekleşen Sakarya Meydan Muharebesi dönemine kadarki sürecin ağırlıklı olarak anlatıldığı romanın ilk bölümünde, Kurtuluş Savaşı yıllarındaki Ankara ve Ankara'daki sosyal yaşam tasvir edilmektedir. Özellikle bu bölümde, İstanbul'da büyümüş Selma Hanım'ın Halime Hanım ile yaptığı sohbetler, dönemin Ankara'sının ekonomik ve sosyal açıdan ne kadar yoksul olduğunu okuyucunun hayal gücüne sunmaktadır. Bütün ümitlerin Kurtuluş Savaşı'nın başarısına dayandırıldığı bu bölümde, mütevazı ama bir o kadar da samimi bir toplumsal yaşam okuyucunun gözleri önüne serilmektedir.

Cumhuriyet'in ilanından 1926 yılına kadar geçen dönemi kapsayan romanın ikinci bölümünde, zaferin ardından hızla değişen koşullar ve aynı şekilde dönüşen insanların yaşadığı Ankara'nın sosyal ve ekonomik değişimi çarpıcı bir dille anlatılmıştır. Özellikle bu bölümde, millî ideallerinden uzaklaşıp kendi maddi refahına yönelen Binbaşı Hakkı Bey'in dönüşümü, tüm sosyal bilim öğrencileri ve araştırmacılarının üzerinde düşünmesi gereken bir karakter örneği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yakup Kadri'nin hayalindeki Cumhuriyetin 10. Yıl dönümü törenleri ile başlayan romanın üçüncü bölümünde çehresi hızla değişen Ankara ve inkılaplar ile dönüşen toplumun yeni yapısı anlatılmaktadır.

Yeni kurulan bir ülkenin kuruluş aşamasında yaşadığı sancıları, toplumun ve ülkenin fiziksel ve sosyolojik dönüşümünün anlatıldığı Yakup Kadri KARAOSMANOĞLU'nun Ankara romanını keyifle okumanızı umarız.

BİLİMİN SINIRINDA İNSANLIK:

3 CİSİM PROBLEMİ ÜZERİNE BİR OKUMA

Arş. Gör. M. Ali Kayacık

İngilizce Mütercim ve Tercümanlık / Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümü

Netflix'te yayımlanan 3 Body Problem, Türkçe adıyla 3 Cisim Problemi, yalnızca bilimkurgu meraklılarına hitap eden bir dizi olmanın ötesinde; insanlığın bilgiyle, güçle ve bilinmezle kurduğu ilişkiyi sorgulayan çok katmanlı bir anlatı sunar. Çinli yazar Liu Cixin'in aynı adlı romanından uyarlanan yapım, bilimsel teorileri dramatik bir zemine taşıyarak kültür, etik ve varoluş tartışmalarını merkeze alır.

Dizinin temel meselesi, insanlığın evrendeki konumuna dair sarsıcı bir sorudur: Bilim her şeyi açıklayabilir mi, yoksa bazı hakikatler insan aklının sınırlarının ötesinde mi kalır? Hikâye, bir yandan 1960'ların Çin'inde yaşanan politik travmaların bir bilim insanını nasıl radikal bir karara sürüklediğini gösterirken, diğer yandan günümüz dünyasında fizik yasalarının dahi çözüldüğü hissini uyandıran bir belirsizlik atmosferi kurar. Bu iki zaman çizgisi, geçmişte alınan bireysel bir kararın, insanlığın kolektif kaderini nasıl belirleyebileceğini gözler önüne serer.

Dizinin tartışmaya açtığı odak noktası, bilimin tarafsızlığı miti ile insan zaafı arasındaki gerilimdir. Bilim insanları burada yalnızca gerçeğin peşinde koşan figürler değildir; korku, umutsuzluk, hırs ve ahlaki ikilemlerle yüzleşen bireylerdir. Özellikle modern zaman çizgisindeki karakterler, bilginin artık bir kurtuluş vaadi olmaktan çıkıp varoluşsal bir yük hâline geldiği bir dünyada konumlanır. Bu durum, dizinin karakter gelişimini klasik "kahramanlık" anlatılarından ayırır. Öyle ki karakterler güçlendikçe değil, kırıldıkça derinleşir.

Dizinin seyirciye anlatmak istediği temel "dert", insanlığın evren karşısındaki kırılganlığıdır. Dizi, bilinmeyen bir tehdit karşısında insan türünün birlik mi, teslimiyet mi yoksa inkâr yolunu mu seçeceğini sorgular. Aynı zamanda kültürel belleğin, tarihsel travmaların ve etik sorumluluğun bilimsel ilerlemeyle birlikte düşünülmesi gerektiğini ima eder.

Sonuç olarak dizi, uzaylı temalı bir anlatıdan çok daha fazlasını sunar. 3 Cisim Problemi, bilimin kesinlik iddiasını tartışmaya açarken, insan olmanın anlamını yeniden düşünmeye davet eden çağdaş bir kültür metni olarak okunmayı da bu bağlamda hak eder.

“ AYIN İNCELEMESİ ”

➤ Öğr. Üyesi Reyhan ÖZEŞ ÖZGÜR
Ekonomi ve Finans Bölümü

Bernard Chavance'ın Kurumsal İktisat adlı eseri, ekonomiyi yalnızca piyasa mekanizmaları ve bireysel rasyonalite üzerinden değil, kurumlar ve tarihsel bağlam çerçevesinde anlamayı amaçlayan kapsamlı bir çalışmadır. Chavance kurumları, ekonomik davranışı şekillendiren resmi kurallar (hukuk, mülkiyet hakları, anayasa) ile gayri resmi normların (gelenekler, kültürel alışkanlıklar) bütününden oluşan bir yapı olarak tanımlamaktadır. Ekonomi bu kurallar ve örgütler sistemi içinde işlemekte, ekonomik başarı ve dönüşüm yalnızca piyasa güçlerine değil kurumların yapısal uyumuna ve tarihsel gelişimine bağlı bulunmaktadır.

Kitapta kurumsal iktisat farklı düşünce ekolleri üzerinden ele alınmaktadır. Eski kurumsalcılık geleneği, özellikle Thorstein Veblen ve John R. Commons üzerinden tartışılmaktadır. Bu yaklaşım ekonomik davranışın toplumsal, kültürel ve evrimsel bir nitelik taşıdığını savunurken bireylerin tam rasyonel olmadığını, ekonomik süreçlerin güç ilişkileri ve kurumsal alışkanlıklar tarafından şekillendiğini vurgulamaktadır. Yeni kurumsal iktisat ise Douglass North, Oliver Williamson ve Ronald Coase gibi isimler çerçevesinde işlem maliyetleri, mülkiyet hakları ve sözleşme teorisi üzerinden kurumların ekonomik performans üzerindeki etkisini analiz etmektedir. Bu yaklaşım, kurumları belirsizliği azaltan ve ekonomik etkileşimi yapılandıran kurallar bütünü olarak ele almaktadır. Chavance ayrıca evrimsel iktisat perspektifine yer vererek kurumların zaman içinde seçim süreçlerinden geçtiğini ve dönüşümlerin yol bağımlılığı çerçevesinde şekillendiğini belirtmektedir. Kurumsal yapıların geçmiş tercihler ve tarihsel kırılmalar tarafından sınırlandığını, dolayısıyla ekonomik sistemlerin ani ve maliyetsiz biçimde değişemeyeceğini vurgulamaktadır.

Kitapta Avusturya Okulu da kurumsal düşüncenin önemli bir tamamlayıcısı olarak değerlendirilmekte ve özellikle Friedrich Hayek üzerinden geliştirilen kendiliğinden doğan düzen anlayışı kapsamında kurumların merkezi bir tasarımın ürünü olmaktan ziyade tarihsel süreç içinde evrilen yapılar olduğu belirtilmektedir. Bilginin dağınık niteliği ve sınırlı rasyonalite varsayımı, kuralların ve piyasa düzeninin evrimsel karakterini açıklamada önemli bir katkı sunmaktadır. Chavance, bu yaklaşımı diğer kurumsal ekollerle karşılaştırarak piyasa ile kurum arasındaki ilişkinin tek boyutlu olmadığını göstermektedir.

Nihai olarak kitapta Çağdaş Avrupa Akımları'na da yer verilmektedir. Bu çerçevede kapitalizmin tek tip bir model olmadığı, farklı ülkelerde farklı kurumsal bileşimlerin ortaya çıktığı ve ekonomik sistemlerin tarihsel olarak özgül kurumsal yapılar içinde şekillendiği vurgulanmaktadır. Böylece kitap, ekonomik sistemlerin karşılaştırmalı analizine imkân tanıyan çoğulcu bir kuramsal çerçeve sunmaktadır.

BERNARD CHAVANCE
KURUMSAL İKTİSAT

AKADEMİK PLAYLIST

ŞUBAT AYI İÇİN BİR SEÇKİ

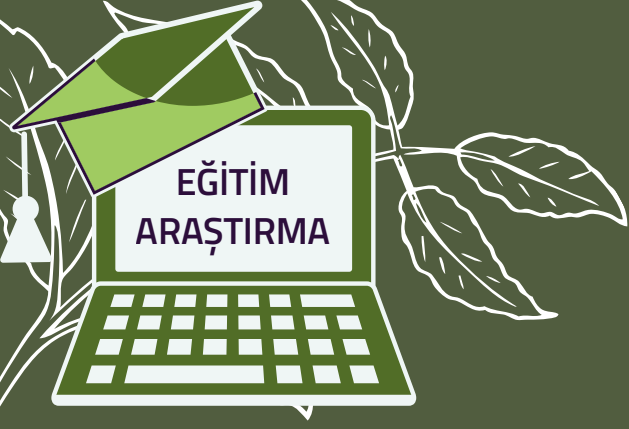
ARŞ. GÖR MUSTAFA NURKAN BİTLİSLİ
SİYASET BİLİMİ VE KAMU YÖNETİMİ BÖLÜMÜ

Şubat ayı seçkimiz, hem Anadolu hem de çevre coğrafyaların biriktirdiği hafızayı işaretlemek; dilin, farklı dizgi ve anlam sistemleri içerisinde dahi ortak bir alanı nasıl sürekli çağırabildiğini göstermek gayesi ile hazırlandı.

Keyifli dinlemeler dileriz. Seçkiye ulaşmak için lütfen [tıklayınız](#).

161		Oy Yaylalar - Bu Tepe Karlı Tepe Muhlis Berberoğlu, Erdem Oral	Hayali Gönümde Kal...
162		Heera Peter Cat Recording Co.	Bismillah
163		Yo Era Ninya Janet & Jak Esim Ensemble	Birkaç Sonsuzluk Anı
164		Hamıdan gözəl mənəm - Pian... Nərminə Məmmədova	Keçmişin Nəğməsi
165		Leila Kourosh Yaghmaei	Back From The Brink: ...
166		Gürcü Kadınlardan Ayşenur Kolivar, Yuri Ryadchenko, ...	Sonbahar (Film Müzi...
167		To Şiya Işık Berfin	To Şiya
168		To Kapileio Hainides	Hainides
169		Ederlezi Barcelona Gipsy Klezmer Orchestra	Imbarca
170		Nobahari Mohsen Namjoo	Damavand

Kritik Mineraller ve Akademik Sorumluluk: Enerji Dönüşümünde Üniversitelerin Rolü

Doç. Dr. Başak ÖZARSLAN
Uluslararası Ticaret ve İşletmecilik Bölümü

Küresel enerji dönüşümü hız kazanırken, “kritik mineraller” kavramı akademik ve politik tartışmaların merkezine yerleşmiş durumda. Lityum, kobalt, nikel ve nadir toprak elementleri; elektrikli araçlardan rüzgâr türbinlerine, batarya teknolojilerinden savunma sanayine kadar geniş bir alanda stratejik önem taşımaktadır. Ancak bu yeni “yeşil jeopolitik” yalnızca enerji güvenliği meselesi değildir; aynı zamanda etik, çevresel ve sosyal sorumluluk meselesidir.

Enerji dönüşümü çoğu zaman karbon emisyonlarının azaltılması perspektifinden ele alınsa da, kritik minerallerin çıkarılması ve işlenmesi ciddi çevresel tahribat ve sosyal maliyetler doğurabilmektedir. Küresel tedarik zincirlerinin belirli ülkelerde yoğunlaşması ise yeni bağımlılık ilişkileri yaratmaktadır. Bu noktada üniversitelerin rolü yalnızca teknik bilgi üretmek değildir; aynı zamanda bu dönüşümün adil, şeffaf ve sürdürülebilir şekilde gerçekleşmesine katkı sunmaktır.

Akademik sorumluluk üç temel boyutta ortaya çıkmaktadır. Birincisi, disiplinlerarası araştırma üretmektir. Kritik mineraller yalnızca jeoloji ya da mühendislik konusu değildir; ekonomi, uluslararası ilişkiler ve kamu politikası perspektifinden de analiz edilmelidir. İkincisi, politika yapıcılar için veri temelli ve bağımsız analizler sunmaktır. Stratejik kaynak yönetimi kısa vadeli çıkarların değil, uzun vadeli sürdürülebilirliğin çerçevesinde değerlendirilmelidir. Üçüncüsü ise etik farkındalıktır. Enerji dönüşümünün çevresel ve sosyal etkileri göz ardı edilerek yapılan her analiz eksik kalacaktır.

Üniversiteler, yalnızca enerji dönüşümünü inceleyen kurumlar değil; dönüşümün yönünü şekillendiren bilgi merkezleri olmalıdır. Kritik mineraller çağında akademik sorumluluk, teknik uzmanlık ile toplumsal duyarlılığı bir araya getirmeyi gerektirir. Aksi halde “yeşil” olarak adlandırılan dönüşüm, yeni eşitsizlikler ve yeni bağımlılıklar üretme riski taşır.

Yeşil Girişimcilik ve Sürdürülebilirlik: Geleceğin İş Modeli

Dr. Öğr. Üyesi Tuğba KANTARCI
Ekonomi ve Finans Bölümü

Bir iş kurarken sadece “Ne kadar kazanırım?” diye mi düşünmeliyiz, yoksa “Ne bırakırım?” sorusunu da sormalı mıyız? İşte yeşil girişimcilik tam olarak bu noktada ortaya çıkıyor. Çünkü artık başarı yalnızca büyümekle değil, dünyaya zarar vermeden büyümekle ölçülüyor.

Geleneksel girişimcilikten farklı olarak yeşil girişimler, üretimden tüketime kadar her aşamada çevresel etkiyi azaltmaya odaklanır. Yenilenebilir enerji sistemleri geliştiren start-up’lar, atıkları geri dönüştürerek yeni ürünler üreten sosyal girişimler ya da karbon ayak izini azaltmaya yönelik dijital çözümler sunan teknoloji şirketleri bu alana örnek gösterilebilir. Özellikle genç girişimciler arasında çevre duyarlılığının artması, bu tür iş fikirlerinin çoğalmasına katkı sağlamaktadır.

Yeşil girişimcilik tam olarak ne yapar? Atıkları yeniden üretime kazandırır. Yenilenebilir enerjiye yatırım yapar. Doğal kaynakları daha akıllıca kullanır. “Al-kullan-at” modelini sorgular ve yerine “azalt-yeniden kullan-dönüştür” yaklaşımını koyar. Sadece ürün satmaz, bir bakış açısı sunar.

Ama bu gerçekten kârlı mı? Evet, çünkü sürdürülebilir çözümler genellikle uzun vadede maliyetleri azaltır. Enerji verimliliği sağlayan sistemler daha az kaynak tüketir. Geri dönüşüm ve döngüsel ekonomi modelleri atığı azaltırken yeni gelir alanları yaratır. Günümüzde birçok yatırımcı ve fon, artık çevresel etkisi olan projelere öncelik veriyor.

Risk yok mu? Elbette var. Her girişim gibi yeşil girişimler de doğru planlama, yenilikçi düşünce ve sabır gerektirir. Yüksek başlangıç maliyetleri ya da tüketici alışkanlıklarının yavaş değişmesi gibi zorluklar yaşanabilir. Ancak fark şu: Bu alandaki başarı yalnızca finansal kazançla ölçülmez. Elde edilen kârın yanında çevreye sağlanan katkı da önemlidir. Karbon salınımını azaltmak, atıkları düşürmek ya da kaynakları daha verimli kullanmak da başarının bir parçasıdır.

O hâlde asıl soru şu: Geleceğin kazananları kim olacak? Doğayı görmezden gelenler mi, yoksa onunla birlikte hareket edenler mi? Görünen o ki sürdürülebilirlik artık bir seçenek değil, bir zorunluluk. Ve bu zorunluluk, yenilikçi düşünenler için büyük bir avantaja dönüşebilir.

Sonuç olarak, yeşil girişimcilik sadece bir trend değil, geleceğin ekonomik modeli olarak görülmektedir. Çevresel sorumluluk ile yenilikçi düşünceyi birleştiren girişimler, hem toplumsal fayda sağlar hem de uzun vadeli başarı elde edebilir. Gençlerin bu alana yönelmesi, daha yaşanabilir bir dünya için atılacak en güçlü adımlardan biri olacaktır.

Türkiye’de Siyasi Gündemin Ekonomik Dili Öngörülebilirlik ve Güven

Arş. Gör. Eslem BÜYÜKARSLAN

Ekonomi ve Finans Bölümü

Türkiye’de siyasi gündem çoğu zaman hızla değişiyor; tartışmaların tonu yükselirken, gündelik hayatın içine daha sessiz bir soru sızıyor: “Yarın hangi kuralla uyanacağız?” Bu soru bir merak cümlesi gibi görünse de, ekonomi açısından bir beklenti göstergesi. Çünkü Türkiye’de siyaset–ekonomi ilişkisinin en kritik köprüsü, tek tek kararların “doğruluğu”ndan önce, kararların tutarlılığı ve öngörülebilirliğidir.

Siyasi gündem, yalnızca parti rekabeti ya da söylem üzerinden değil; bütçe tercihleri, vergi düzenlemeleri, sosyal desteklerin kapsamı, kamu ücret politikaları, düzenleyici kurumların yaklaşımı ve dış politika başlıkları üzerinden ekonominin çekirdeğine temas ediyor. Bu temasın etkisi çoğu zaman anlık fiyat hareketlerinden önce davranışlarda görülüyor: Hanehalkı harcamayı erteleyebiliyor, firmalar yatırımı bekletebiliyor, işe alım kararları “biraz daha görelim” cümlesine sıkışabiliyor. Ekonomideki bu “bekle gör” dalgası, büyümeyi bazen rakamlardan önce psikolojide yavaşlatıyor.

Burada belirleyici kavram güvendir. Güven, siyasi tartışmalarda ahlaki bir beklenti gibi görünse de ekonomik hayatta çok somut bir işleve sahiptir: Belirsizlik primini düşürür, sözleşme yapmayı kolaylaştırır, finansmana erişimi ucuzlatır ve uzun vadeli plan yapmayı mümkün kılar. Türkiye gibi fiyat istikrarı, finansman koşulları ve dış kaynak maliyetiyle yakın teması olan bir ekonomide, güvenin zayıflaması yalnızca “duygu” üretmez; risk algısını büyütür, maliyetleri artırır, karar ufkunu kısaltır.

Bu yüzden Türkiye’de siyasi gündemi okurken tek soru “kim kazandı?” olmamalıdır. Daha kritik soru şudur: Kurumlar öngörülebilir bir çerçeve sunuyor mu? Politika iletişimi tutarlı mı? Kural değişimleri istisna mı, alışkanlık mı? Ekonomi yönetimi ile siyasi söylem aynı doğrultuda mı ilerliyor? Bu soruların cevabı, piyasadaki önce toplumun zihninde şekillenir; sonra fiyatlara, yatırıma, istihdama ve refaha yansır.

Kısacası Türkiye’de siyasi gündem, ekonomiyle “yüksek ses” üzerinden değil, çerçevenin sağlamlığı üzerinden konuşur. Gündem ne kadar yoğun olursa olsun, en profesyonel ve tarafsız ölçüt şudur: Ülkenin karar alma mimarisi, yarını bugünden daha anlaşılır hale getiriyor mu? Eğer getiriyorsa, siyaset yalnızca tartışma üretmez; aynı zamanda ekonomik hayatın üzerine basacağı zemini de kurar.

Kalbin Ekonomisi: Sevgi, Yalnızlık ve Toplumsal Maliyet

SAĞLIK- PSİKOLOJİ

Arş. Gör. Eslem BÜYÜKARSLAN
Ekonomi ve Finans Bölümü

Aşkı konuşurken çoğu kez “iki kişi arasındaki mesele” deyip geçiyoruz. Oysa insanın birine yaslanabildiği, birine güvenle dönebildiği ilişkiler, hayatın gidişatına dokunan gerçek bir koruyucu alan yaratabiliyor. Sevgi bazen yalnızca bir duygu değil; insanın içindeki alarmı susturan, gündelik hayatın yükünü daha taşınabilir kılan bir düzen gibi çalışıyor. Bu yüzden sosyal bağlar, yalnızca kişisel mutluluğun değil, yaşam kalitesinin ve sağlık sonuçlarının da önemli bir belirleyeni olarak tartışılıyor. Bu çerçevede “sevgi”yi tek bir alana hapsetmek zor. Psikolojide, duygusal düzenlemeyi kolaylaştıran ve güven duygusu üreten bir zemin. Sağlık açısından, stresin bedendeki yansımalarını hafifletebilen bir tampon. Ekonomi açısından ise, sağlık hizmeti kullanımı ve üretkenlik üzerinden toplumsal refaha uzanan etkiler taşıyabilen bir kaynak. Kısacası sevgi, üç alanın kesişiminde “sosyal sermaye” gibi düşünülebilecek bir karşılık buluyor.

Yalnızlık ise çoğu zaman bir “büyük patlama” gibi gelmiyor. Daha çok gün içine serpilmiş küçük kopuşlarla büyüyor: cevapsız kalan mesajlar, paylaşılmayan sevinçler, anlatılamayan yorgunluklar... Bu yüzden literatür, yalnızlığı yalnızca can sıkıcı bir his olarak değil; zihnin tehdit algısını keskinleştirebilen, ruminasyonu artırabilen ve insanı geri çekilmeye itebilen bir döngü olarak ele alıyor. İnsan geri çekildikçe dünya daha soğuk görünebiliyor; dünya soğudukça geri çekilme daha da kolaylaşıyor.

Bu döngü, kişinin içinde olup biten bir “moral meselesi” olarak kalmıyor. Yalnızlığın sağlıkla ilişkisi üzerine yapılan çalışmalar, yalnızlığın bedensel süreçlere de temas edebildiğini düşündürüyor. Özellikle uyku düzenindeki bozulmalar ve stresin kardiyovasküler sistem üzerindeki yükü, “hastalık ortaya çıkmadan önce” riskin yerleşebileceğine işaret eden mekanizmalar arasında sayılıyor. Burada kritik nokta şu: Beden çoğu zaman bunu dramatik işaretlerle değil, birikimle gösteriyor. Stres yanıtı kısa vadede işe yarayan bir uyum mekanizmasıyken, kronikleştiğinde yıpratıcı bir yük haline gelebiliyor.

Yine de romantik bir yanılgıya kapılmamak gerekiyor: “İlişkim var” demek, otomatik olarak korunmak demek değil. Sosyal ilişkiler hem iyi hem kötü yönde çalışabiliyor. Destekleyici bağlar güç verirken, çatışmalı ve tüketici bağlar sağlığı aşağı çeken bir stres kaynağına dönüşebiliyor. Bu yüzden mesele yalnızca bağın varlığı değil; ilişkinin nasıl bir iklim kurduğu, insana ne hissettirdiği ve günlük hayatı nasıl şekillendirdiği.

Buradan ekonomi kapısı kendiliğinden açılıyor. Bağlar zayıfladığında yalnızca ruh hali değil; üretkenlik, katılım ve günlük işleyiş de aşınabiliyor. Bu nedenle yalnızlık giderek “kişisel bir dert” olmaktan çıkıp, kamusal sonuçları olan bir risk alanı gibi ele alınıyor. Uluslararası raporlar, birçok ülkede yalnızlığın izlenebilir bir yaygınlığa ulaştığını ve politika ilgisinin son yıllarda belirgin biçimde arttığını gösteriyor. Ayrıca bazı çalışmalar, yalnızlığın sağlık harcamaları ve üretkenlik kaybı kanalları üzerinden ekonomik yük oluşturabileceğini tartışıyor; böylece “görünmeyen faturayı” görünür kılmaya çalışıyor.

Sonuçta aşkı yalnızca şiirsel bir tema olarak bırakmak eksik kalıyor. İyi kurulmuş bağlar stresi düşürüp biyolojiyi koruyabilen bir zemin sunarken; kötü ya da olmayan bağlar sağlığı ve üretkenliği aşındırabilen bir kırılganlık yaratabiliyor. Bu okuma, müdahaleyi de romantik öğütlerden çıkarıp daha somut bir çerçeveye taşıyor: topluluk temelli programlar, erişilebilir ruh sağlığı hizmetleri ve “bağ kurmayı kolaylaştıran” kurumlar, önleyici bir yatırım alanı olarak tartışılabilir. Geriye şu kalıyor: Aşk yalnızca kalbin dili değildir. Doğru kurulduğunda insanın stresini hafifleten, sağlığını koruyan ve hayatla bağını güçlendiren bir temas biçimi; koptuğunda ise hem bedende hem toplumsal refahta iz bırakabilen bir eksilmedir...

GÖRÜNMEYEN EMEK, GÖRÜNEN HAYAT: SOSYAL GÜNDEMİN EKONOMİSİ

**SOSYAL
GÜNDEM**

Arş. Gör. Eslem BÜYÜKARSLAN
Ekonomi ve Finans Bölümü

Sosyal gündem çoğu zaman “duygu” gibi konuşulur: geçim sıkıntısı, yalnızlık, bakım yükü, gençlerin geleceğe dair kaygısı... Ama aslında bunların her biri ekonominin tam ortasında duran, günlük hayatın maliyetini belirleyen meselelerdir. Sosyal ekonomi dediğimiz şey de tam burada başlar: Piyasa fiyatlarının ötesinde, insanların hayatı sürdürebilme kapasitesini ve toplumun dayanıklılığını güçlendiren görünmez mekanizmaları konuşmaya başladığımız yerde.

Mesela “bakım” kelimesi. Bir çocuğun, yaşlı bir ebeveynin, kronik hastalığı olan bir yakının bakımını kim üstleniyorsa, onun zamanı, enerjisi ve kariyer ufkı da o kadar daralır. Bu daralma sadece hanenin içi ile sınırlı kalmaz; işgücüne katılımı, gelir dağılımı, üretkenliği hatta eğitim fırsatları etkilenir. En önemlisi de bakım emeğinin çoğu zaman “doğal görev” sayılıp görünmezleşmesidir. Görünmezleşen emek, ölçülmediği için politika tasarımı da geriye düşer; oysa toplumun ayakta kalma düzeni çoğu kez bu emeğin üzerinde durur.

Benzer bir durum “zaman yoksulluğu”nda yaşanır. İnsan bazen parasızlıktan değil, zamansızlıktan yoksullaşır: iki iş arasında sıkışmak, uzun ulaşım süreleri, bitmeyen ev içi sorumluluklar... Zamanı olmayanın sağlığı da sosyal hayatı da öğrenme kapasitesi de törpülenir. Bu yüzden sosyal gündem, yalnızca “daha çok gelir” hedefiyle değil, daha sürdürülebilir bir hayat ritmi ile birlikte düşünülmeli. Çünkü ekonomi sadece para akışı değil; aynı zamanda zamanın ve yükün nasıl dağıtıldığıdır.

Buradan konuta, kiraya, mahalleye geliyoruz. Konut krizi yalnızca barınma sorunu değildir; aidiyetin, güvenin ve toplumsal bağların zedelenmesidir. Kira arttıkça insanlar yalnız ev değiştirmez; okul değiştirir, iş değiştirir, çevre değiştirir. Toplumsal ağlar çözülürken, dayanışmanın maliyeti yükselir. Sosyal ekonomi bu noktada “pahalılaşan hayatı” sadece fiyat etiketiyle değil, kopan bağların bedeliyle de okur.

O yüzden sosyal gündemi konuşurken soru şu olabilir: “Kimin yükü görünmez, kimin sesi duyulur?” Sosyal ekonomi bu soruyu, siyasetin sert diliyle değil; hayatın gerçekliğiyle sorar. Ve bazen en büyük iyileşme, büyük vaatlerden değil, küçük ama doğru tasarlanmış kurumlardan gelir: erişilebilir bakım hizmeti, ulaşılabilir konut, güçlü yerel dayanışma ağları, kapsayıcı sosyal destekler... Çünkü toplumu ayakta tutan şey sadece büyüme değil; birlikte yaşayabilme kapasitesidir.

Sosyalleşme Zamanı

Arş. Gör. Zehra MAKAR
İşletme (İngilizce) Bölümü

İİGU EKONOMİ VE FİNANS KULÜBÜ

Ekonomi ve Finans Kulübü, üniversitemizde ekonomi ve finans alanlarına olan ilgiyi artırmak, öğrenciler arasında bilgi paylaşımını güçlendirmek ve sektörel farkındalık oluşturmak amacıyla kurulmuştur. Kulüp; güncel ekonomik gelişmeleri tartışma, finansal okuryazarlığı geliştirme ve sektör profesyonelleriyle bir araya gelme fırsatları sunmayı hedefler. Ekonomi ve finans alanına ilgi duyan, hazırlık öğrencileri hariç olmak üzere tüm ön lisans ve lisans öğrencileri kulübe üye olabilir.

Etkinlik ve duyurular için kulübümüzü sosyal medyadan takip etmeyi unutma:
Instagram: iguekonomivefinans

İİÜ'de Gündem

Rotayı Güncelleme Zamanı

Ocak başında büyük büyük hedefler koyduk, ajandalar aldık, sözler verdik... Peki şimdi neredeyiz? Şubat, vazgeçmek için değil; yönü güncellemek için güzel bir durak. Belki bazı planlar tutmadı, belki motivasyon düştü ama hedefler yeniden şekillenebilir. Bu ay, "baştan başlamak" yerine "daha bilinçli devam etmek" üzerine kafa yoralım. Çünkü önemli olan mükemmel başlamak değil, istikrarlı ilerlemek. 😊

Instagram: iguiisbf

Twitter: iguiisbf

Sosyalleşelim

Bir Bölüm Birlikte İzleyelim!

Bu ay bir arkadaşınla küçük bir izleme akşamı planla. Seçtiğiniz bir dizinin tek bölümünü izleyin, ardından üzerine biraz sohbet edin: Karakterler, verilen mesajlar, sizi şaşırtan sahneler... Bazen paylaşılan bir hikâye, en samimi sohbetlerin kapısını aralar. 😊

İstanbul'da Mart

İstanbul, Mart ayında ilgi çekici etkinliklere ev sahipliği yapıyor.
Bunlardan bazılarını sizler için derledik.

Arş. Gör. Asel ATAÖĞLU
İşletme (İngilizce) Bölümü

Etkinlik Türü	Etkinlik Adı	Mekân	Tarih
Stand-up	Utku Ergin Stand-Up	Babylon	3 Mart Salı
Stand-up	Ayşegül Frame Stand-Up	Ada Roof, Trump AVM	5 Mart Perşembe
Tiyatro	Boşanma Teklifi	Kadıköy Barış Manço Kültür Merkezi	11 Mart Çarşamba
Konser	Cem Adrian Konseri	MOİ Sahne	13 Mart Cuma
	Amadeus	AKM – Atatürk Kültür Merkezi	17 Mart Salı
Konser	Duman Konseri	Jolly Joker Atakent	21 Mart Cumartesi

Rasyonel İnsan Zararı Durdurma Kararını Neden Veremedi? (Cevap: Aşk)

(Bir Ekonomi ve Finans Bölümü Öğrencisinin İtirafını İçerir.)

Ekonomi ve Finans Bölümü öğrencileri olarak bizler sınırsız insan istekleri karşısında kıt kaynak yönetiminin ilkelerini öğrenmeye çalıştık 4 yıl boyunca. Ancak kişisel hayatımızda, özellikle aşk gibi yoğun bir duygu karmaşası söz konusu olduğunda, bu rasyonel zekânın aramızdaki en zeki öğrenci arkadaşlarımızı dahi terk ettiğini görürüz. Günümüzdeki yüksek enflasyonun zaten daraltmış olduğu bütçemiz varken, duygusal kararlarımız yüzünden sürekli olarak fırsat maliyeti (bir karar verdiğimizde vazgeçtiğimiz en iyi alternatif) yükleniriz. Davranışsal finans, bu durumun bir his değil akademik ve finansal geleceğimizi düşmanca tehdit eden sistematik bir risk olduğunu kanıtlamaktadır. Bu riskin temelinde batık maliyet (gelecek kararımızı etkilememesi gereken geçmişte yapılan harcama) tuzağı yatar. Bir ilişkiye harcadığımız onca zaman, emek ve duygusal sermaye birikimini kaybetmekten kaçınma dürtüsüyle zararlı bir taahhüdü bile sürdürme eğilimindeyiz. Batık maliyetler geri döndürülemeyen harcamalar anlamına gelir ve rasyonel olarak gelecekte vereceğimiz kararları etkilememelidir. Oysa bizler bu batık maliyetleri kurtarma umuduyla rasyonel zararları durdurma kararı sürekli olarak erteleriz. Bu gerçekçi olmayan tutum bizleri uzun vadeli taahhütlere (forward kontrat-gelecekteki bir tarihte bugünden belli olan bir fiyattan alım veya satım yapma sözleşmesi) iterken, aşırı güven ve yüksek risk gibi tehlikeleri görmemizin önünde bariyer olur.

İşte benim bir Ekonomi ve Finans Bölümü 4.sınıf öğrencisi olarak yaşamış olduğum bu batık maliyet döngüsünün akademik hayatıma nasıl darbe vurduğuna dair itirafım: 3. sınıf bahar döneminde fakültemizin en tatlı hocalarından olan Süreyya hocadan Ekonometri dersi alıyordum ve bu ders benim için hayati derecede öneme sahipti. Vize yaklaştıkça konuların zorluk derecesi artıyor, regresyon denklemi kurmakla ve hata hesaplamalarıyla savaş veriyordum ve sınavdan yüksek bir not alıp final sınavında elimde güçlü bir koz olmasını istiyordum. Planlarım kusursuz bir şekilde işliyordu ancak vizeden önceki en önemli haftada hayatımda olan kız arkadaşımın bir falcı veya tarotçudan almış olduğu benim kendisini aldatacağıma dair kehanetler yüzünden çıkan; gözyaşı ve kaos dolu olan kriz, tüm rasyonel planımı bozdu. Batık maliyet (geri döndürülemez emek) korkum, beni ilişkiyi kurtarmak için ekonometri vizesine çalışmanın fırsat maliyetini (vazgeçmiş olduğum yüksek vize notunu) yok saymaya itti. Yaklaşık dört gün boyunca ders çalışmak yerine kriz yönetmeye ve ilişkiyi toparlamaya çalıştım ve bunun sonucunda vizeden beklentimin çok altında bir not aldım. Ben rasyonel bir geleceği duygusal bir forward kontratının ifası (yerine getirilmesi) uğruna feda ettim ve o sınavdan aldığım düşük notun maliyeti ortalamamın düşmesine ve CV'me kalıcı bir darbe vurdu. Bu deneyim kıt kaynaklarımı ve gerçekçi bir şekilde yönetemeyişimin somut bir örneğidir. Yönetim Bilişim Sistemleri öğrencilerine sormak istiyorum: Bir sistemin verimlilik analizi yapılırken, zamanı en kritik kaynak olarak görürken, kendi hayatınızda bu kaynağı geri dönüşü olmayan duygusal krizlere neden harcıyorsunuz?

Unutulmaması gerekir ki bir kontratın ifası yani yerine getirilmesi için harcanan zaman ve emek paranın bizzat kendisinden çok daha kıymetlidir. Fırsat maliyeti harcamış olduğunuz her saniyenin en somut ekonomik örneği olduğunu düşünüyorum. Fakültede okuyan tüm arkadaşlara mesajım: Rasyonel bütçenizi koruyun çünkü kaçırmış olduğunuz derslerin ve kaçırmakta olduğunuz kariyer fırsatlarının faturası, duygusal olarak yaşadığınız acılarınızdan katbekat daha uzun ve sancılı sürer.

Ahmet ÖZER

Ekonomi ve Finans Bölümü Öğrencisi

Zeynep CEYHAN
Ekonomi ve Finans Bölümü Mezunu

Merhabalar, ben Zeynep Ceyhan. İstanbul Gelişim Üniversitesi İktisadi, İdari ve Sosyal Bilimler Fakültesi Ekonomi ve Finans Bölümü 2025 yılı mezunuyum. Mevcut durumda “TEB” isimli bankada “Pratik İşlem Yetkilisi” pozisyonunda çalışmaktayım.

Üniversite hayatım boyunca ekonomi ve finans disiplininin yalnızca teorik bilgilerden ibaret olmadığını, doğru analiz ve yorumlama ile iş dünyasında nasıl somut karşılıklar bulunduğunu deneyimleme fırsatı buldum. Sayılarla düşünme, veriyi anlamlandırma ve finansal süreçleri analiz etme becerilerimi geliştirmek, akademik yolculuğumun en önemli kazanımları arasında yer aldı. Aldığım dersler sayesinde finansal sistemin işleyişini daha bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirmeyi öğrendim.

Eğitim sürecimde edindiğim teorik bilgileri pratiğe dökebilmek adına analiz temelli çalışmalara önem verdim. SQL ve Excel kullanarak veri üzerinde çalışmak, finansal tabloları yorumlamak ve sonuçlardan anlamlı çıkarımlar yapmak; finans ve bankacılık alanına olan ilgimi daha da pekiştirdi. Veriye sadece rakam olarak değil, karar süreçlerini destekleyen önemli bir araç olarak bakabilmek, bugün iş hayatında bana önemli bir avantaj sağlıyor.

Üniversite yıllarımda kendimi yalnızca akademik anlamda değil, aynı zamanda mesleki farkındalık açısından da geliştirmeye odaklandım. Üniversitesin 3. sınıfında mali müşavirlik alanında yaptığım stajlarla iş dünyasına adım attım. Finans, muhasebe ve bankacılık sektörüne yönelik ilgim doğrultusunda edindiğim bilgi birikimi, mezuniyet sonrası kariyer hedeflerimi daha net bir şekilde belirlememe yardımcı oldu. Bu süreçte disiplinli çalışma, sorumluluk alma ve çözüm odaklı düşünme gibi yetkinlikler kazandım.

Ekonomi ve finans alanında aldığım eğitim; analitik düşünme becerimi güçlendirirken, aynı zamanda sürekli öğrenme motivasyonumu da canlı tuttu. Akademisyenlerimden aldığım destek ve yönlendirmeler, hangi alanda ilerlemek istediğimi netleştirmemde önemli rol oynadı.

İstanbul Gelişim Üniversitesi’nin bana sunduğu akademik altyapı, uygulamaya dayalı eğitim anlayışı ve kazandırdığı bakış açısı, bugün geldiğim noktada kariyerimi şekillendiren en değerli unsurlar arasında yer alıyor. Üniversite hayatım boyunca bana yol gösteren ve gelişime katkı sağlayan tüm değerli hocalarıma içtenlikle teşekkür ediyorum.

Ekonomi ve Finans Bölümü ÇAP öğrencisi

Ben Kiarmin Delkhoun, İstanbul Gelişim Üniversitesi Uluslararası Ticaret ve Finansman Bölümü 3. sınıf öğrencisiyim. Aynı zamanda Ekonomi ve Finans Bölümünde çift anadal (ÇAP) yapıyor ve Anadolu Üniversitesi'nde Yönetim Bilişim Sistemleri (MIS) Bölümünde açıköğretim eğitime devam ediyorum. İlk bakışta üç farklı alan gibi görünse de, bu bölümler özünde birbirini tamamlayan ve aynı uzmanlık alanına hizmet eden disiplinlerdir.

İlgi alanım çocukluk yıllarımdan itibaren uluslararası ilişkiler ve siyaset üzerineydi. Ülkeler arası ilişkilerde alınan kararların arka planını merak eder, "neden bazı ülkeler belirli adımları atar?" sorusunun cevabını anlamaya çalışırdım. Bu merakımı biraz derinleştirdiğimde, çoğu siyasal kararın arkasında güçlü bir iktisadi motivasyon ve çıkar hesabı olduğunu fark ettim. Bu farkındalık beni iktisadi kavramlara, piyasa dinamiklerine ve finansal süreçlere yöneltti. Zamanla, siyaset-ekonomi-finance arasındaki bu görünmez bağları anlamamın, dünyayı doğru okumak için temel bir anahtar olduğunu gördüm.

ÇAP yaparken temel motivasyonum, her alandan yüzeysel bilgi edinmek değil; ekonomi ve finans ekseninde derinleşerek uzmanlaşmaktır. Adam Smith'in uzmanlaşma üzerine yaptığı vurguda ifade ettiği gibi, bir alanda derinleşmek bireysel verimliliği artırır ve ortaya konan değeri güçlendirir. Bu nedenle birbirinden kopuk, tamamen alakasız alanlara yönelmek yerine; ekonomi, finans, ticaret ve yönetim bilişim sistemleri gibi birbirini tamamlayan alanlarda yoğunlaşmayı tercih ettim. ÇAP öğrencisi olarak çok farklı ve birbirinden uzak dallarda okumayı özellikle seçmedim; her şeyden biraz bilmektense bir konunun derinine inmeyi daha anlamlı buluyorum.

Elbette ÇAP yapmanın bir fırsat maliyeti vardır. Daha az ders alıp daha rahat bir üniversite hayatı sürmek yerine; zamanımı, enerjimi ve konforumun bir kısmını bu programa ayırmayı bilinçli olarak seçtim. Yoğun dönemlerde bir günde 4-5 sınava girdiğim oldu; bazı zamanlar kendimi adeta okulda yaşıyor gibi hissettim. Ancak bu tercihin karşılığında kazandığım disiplin, zaman yönetimi becerisi ve akademik derinlik, bu maliyeti fazlasıyla telafi etti.

Üniversiteye başladığım günden itibaren hedefim, dersleri geçmenin ötesine geçip öğrendiklerimi birbiriyle ilişkilendirerek anlamlı bir bütün kurmaktır. Uluslararası ticaret derslerinde öğrendiğim kavramları ekonomi teorisiyle, finans derslerinde edindiğim bilgileri ise veri ve teknolojiyle birleştirmeye çalıştım. Bu bütüncül bakış açısı, ÇAP yapmanın bana kazandırdığı en önemli yetkinliklerden biri oldu.

Akademik yolculuğumda karşılaştığım zorluklar, pes etmemeyi ve planlı çalışmayı öğretti. ÇAP süreci yoğun ve zaman zaman yıpratıcı olsa da; bu süreç, kendi sınırlarımı tanımamı, sorumluluk almayı ve uzun vadeli hedeflerim için kısa vadeli konforumdan feragat etmeyi öğrenmemi sağladı.

Aynı zamanda öğrenci temsilciliği ve fakülte kalite komisyonundaki görevlerim sayesinde, kendi akademik gelişimimin yanında bölümümün ve fakültemin gelişimine de katkı sunmaya çalıştım. ÇAP öğrencisi olarak farklı bölümler arasında köprü kurabilmek, sorunları daha bütüncül görmemi ve çözüm üretirken farklı perspektifleri bir araya getirebilmemi sağladı.

Sonuç olarak ÇAP benim için ikinci bir diploma edinmenin ötesinde; bilinçli bir uzmanlaşma tercihi, uzun vadeli bir yatırım ve kişisel gelişim yolculuğudur. Her konudan az miktarda bilgi sahibi olmaktansa, ekonomi ve finans ekseninde sağlam bir uzmanlık inşa etmeyi hedefliyorum.

Bu süreçte bana yol gösteren, destek olan ve her zaman ufku genişleten tüm hocalarıma ve fakültemizin akademik-idari kadrosuna içtenlikle teşekkür ederim.

Eğitim benim için bir kâğıt parçası değil; bilinçli tercihlerle inşa edilen bir gelecek tasarımıdır. Bu tasarımı ÇAP ile daha sağlam temeller üzerine kurduğuma inanıyorum.

ROMANYA ERASMUS

Erasmus

GÜNCESi

HARMANLANMIŞ ÖĞRENME PROGRAMI

Prof. Dr. Bülent EŞİYOK
Ekonomi ve Finans (İngilizce) Bölümü

8-12 Aralık tarihleri arasında Romanya Bükreş Ekonomi Çalışmaları Üniversitesi tarafından planlanan Harmanlanmış Öğrenme Programı'na Gelişim Üniversitesi öğrencileriyle beraber katıldım. Programın amacı bilgisayarlar kullanarak bir simülasyon programı yardımıyla yaratılan bir çalışma ortamında öğrencilerin şirketler için elzem olan üretim, yatırım ve finans konularında uluslararası bir takımın parçası olarak karar verme süreçlerine katkılarını ölçmeyi ve geri dönüşlerle öğrencilerin verdikleri kararları gözden geçirmelerini sağlamaktır. Fiziksel katılım sadece 5 günle sınırlı olup; öğrenme programı, öğrenciler üniversitelerine döndükten sonra Ocak ayında çevirim içi olarak devam etti. Bu süreç içerisinde öğrenciler başka bir ülkede farklı ülkelerden öğrenciler ile birlikte çalışma ortamında bulunup, kendilerini ifade etme ve karar alma süreçlerinde fikirlerini kabul ettirme konusunda ilerleme sağladılar. Bizim öğrenci grubumuz farklı ülkelerden gelen öğrencilerden oluştuğundan programın zenginliğini artırdılar. Öğrencilerimiz farklı takımlara dağıtıldığı için, öğrencilerimizin hepsi diğer ülke öğrencileriyle çalışma imkânı buldu.

Romanya'daki partner üniversitemiz bütün detayları çok güzel planlamıştı. Öğrencilere yemek seçimi konusu da dahil olmak üzere bütün ayrıntılar düşünülmüştü. Öğrencilerimiz yoğun program sonrası akşamları Bükreş'i görme imkânı buldular. Öğrencilerimize ben de eşlik ettim. Noel öncesi kurulan pazarları görme fırsatımız oldu. Programın bir günü Romanya'nın Sinaia şehrinde bulunan bir şatoyu ziyaret etmeye ayrılmıştı. Romanya ile ilgili ilginç bir istatistik var. Avrupa'da en fazla boz ayıya sahip olan ülke. Özellikle yazları bazı rotalarda ayılarla karşılaşmak son derece normal sayılıyor. Bazı şehirlerde akşamları dışarıda yürümek tehlikeli olabiliyor. Bizim şansımıza, belki de kış uykusunda oldukları için, sağ salim Bükreş'e döndük. Dönüşte İstanbul trafiğini aratmayan bir trafik ile karşılaştık. Buna rağmen öğrencilerimizle çok güzel bir gün geçirdik. Erasmus Ofisi'nde görevli Emir Çetinberk de bizimle beraberdi. Programın kusursuz geçmesine büyük bir katkıda bulundu.

Romanya'nın ekonomik olarak komünizm sonrası gelişimi muazzam olmuş. Fakat Avrupa Birliği'ne giriş öncesinde nüfusun büyük bir bölümü İtalya, Almanya, İngiltere ve İspanya'ya çalışmaya gitmiş. Her ne kadar gidenlerin bir bölümü geri dönse de Romanya'nın nüfusu azalmaya devam ediyor. Bunu servis sektöründe de görebiliyorsunuz. Fast-food ve diğer hizmet sektörlerinde Asya'dan gelen yabancılar çalışıyor. Bir zamanlar yurtdışına göç veren Romanya artık göçmenler için bir ekmek kapısı olmuş.

Burada karşılaştığımız akademisyenlerin birçoğu Türkiye'yi ziyaret etmiş. Türkiye ile görüşler olumlu. Genelde vurgulanan İstanbul'un çok kalabalık olduğu ve İstanbul'a gelenleri Türkiye'ye tekrar gelmek istemeleri. Tabi Romanya'da, Türkiye'de de yayın yapan bir kanalın olması ve Romence alt yazılı olarak Türk dizilerin yayınlanması bu ilgiyi artırıyor. Burada yine hatırlatmakta fayda var; bilinenin aksine, Romence Slav dillerine yakın bir dil değil. Temeli Latince ve Daçya dilinden gelen kelimelerin de olduğu söyleniyor. Çünkü Romanya Romalıların bir kolonisiymiş.

Mezopotamya'nın Lezzet Mirası: Şanlıurfa Etli Çiğ Köftesi Üzerine Kültürel Bir İnceleme

Dr. Öğr. Üyesi Funda KARA
Ekonomi ve Finans Bölümü

Şanlıurfa'da doğup büyümüş biri olarak, bu kadim şehrin hafızasında yer eden etli çiğ köfteyi anlatmak benim için yalnızca bir kültür yazısı değil, kişisel bir yolculuktur. Bu yolculuk, insanlık tarihinin en eski yerleşim coğrafyalarından biri olan Mezopotamya'nın derin geçmişine uzanır. Mezopotamya, yalnızca tarımın ve şehirleşmenin değil, gastronomik kültürün de doğduğu coğrafyalardan biridir. Bu kadim havzanın kalbi sayılan Şanlıurfa ise binlerce yıllık kültürel birikimini mutfağı aracılığıyla günümüze taşımaktadır. Bu mirasın en güçlü sembollerinden biri hiç kuşkusuz etli çiğ köftedir.

Şanlıurfa etli çiğ köftesi, yalnızca bir yöresel yemek değil; Mezopotamya'nın tarihsel beslenme kültürünün günümüze ulaşmış somut bir temsilidir. Şanlıurfa'nın içinde bulunduğu Yukarı Mezopotamya havzası, arkeolojik bulgulara göre buğdayın ilk evcilleştirildiği ve tarımsal üretimin başladığı coğrafyalardan biridir. Göbeklitepe ve Karahantepe gibi Neolitik merkezler, tahıl temelli beslenme kültürünün milattan önce onuncu bin yılın sonlarına kadar uzandığını göstermektedir. Bu durum, bulgurun ana hammaddesi olan buğdayın binlerce yıllık sürekliliğini ortaya koymakta ve çiğ köftenin tarihsel arka planını güçlendirmektedir.

Çiğ köftenin doğuşuna ilişkin halk anlatıları -özellikle Nemrut ve Hz. İbrahim efsanesi- tarihsel belge niteliği taşımamakla birlikte, yemeğin bölgesel hafızadaki yerini ve sembolik anlamını göstermesi açısından önemlidir. Rivayete göre ateş yakmanın mümkün olmadığı bir dönemde et, ince bulgur ve baharatlarla yoğrularak çiğ biçimde tüketilmiş; bu yaratıcı çözüm zamanla kuşaktan kuşağa aktarılan bir anlatıya dönüşmüştür. Böylece çiğ köfte, bölge kültüründe mitolojik bir kimlik kazanmıştır.

Bu kültürel anlatının ötesinde, etli çiğ köftenin gastronomik karakterini belirleyen temel unsurlar; yağsız dana etinin zırhla çekilmesi, ince bulgurun ustalıkla yoğrulması ve Şanlıurfa'ya özgü isot biberinin kendine has aromasıdır. Osmanlı döneminde çiğ köfte, sıra gecelerinde hazırlanan ve paylaşılan bir dayanışma yemeği hâline gelmiş; böylece hem teknik ustalığı hem de toplumsal anlamı birlikte taşıyan bir gelenek olarak varlığını sürdürmüştür. "Şanlıurfa Çiğ Köfte" adı 18 Mart 2009 tarihinde Türk Patent ve Marka Kurumu tarafından coğrafi işaret olarak tescillenmiştir. Bu tescil, ürünün Şanlıurfa'ya aidiyetini ve geleneksel üretim yöntemlerini resmî olarak koruma altına almıştır. Böylece bu köklü lezzet yalnızca kültürel hafızada değil, hukuki zeminde de Şanlıurfa'ya aidiyeti belgelenmiş bir değer hâline gelmiştir.

Bu yazı, etli çiğ köftenin tarihsel ve kültürel serüvenini anlatırken aynı zamanda memleketimin belleğinde yaşayan bir geleneğe duyduğum içten bağlılığın da ifadesidir.

AKADEMİK YAŞAMA DAİR

YAYINLARIMIZ

Doç. Dr. Festus Victor Bekun'un "The cruciality of environmental degradation, energy use and urbanization to policy framework for sustainable growth and development: evidence from Spain" başlıklı makalesi International Journal of Energy Sector Management'da yayımlandı.

Doç. Dr. Festus Victor Bekun'un "Role of energy consumption, gross capital formation, and urbanization in determining economic growth in Spain: Evidence from non-parametric methods" başlıklı makalesi Journal of Cleaner Production'da yayımlandı.

Doç. Dr. Hüseyin Öcal ve Prof. Dr. Anton Abdulbasah Kamil'in "The impact of common financial ratios on market value ratios with the moderation of ESG pillar scores: an empirical analysis of emerging market corporations" başlıklı makalesi International Journal of Sustainable Economy'de yayımlandı.

Doç. Dr. Onur Özdemir ve Arş. Gör. Selin Yalçıntaş'ın "Herd investing and market inefficiency in forex markets over the COVID-19 outbreak: the multifractality analysis" başlıklı makalesi SN Business and Economics'de yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Nurhan Naz'ın "The Self Constructed by Touch: The Skin Ego Concept and Parental Touch" başlıklı makalesi International Journal of Applied Psychoanalytic Studies'de yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Bentürk'ün "Stock price crash risk and institutional ownership: Evidence from Borsa İstanbul" başlıklı makalesi Borsa İstanbul Review'de yayımlandı.

Dr. Öğr. Üyesi Birol Baysak'ın "Psychological drivers of social entrepreneurship: the mediating role of emotional intelligence in translating sustainability consciousness into intentions" başlıklı makalesi Social Enterprise Journal'de yayımlandı.

Arş. Gör. Dr. Kartal Doğukan Çıkrı'nın "Child-Friendly Hospitality as a Service Ecosystem: Insights from Online Family Vacation Narratives" başlıklı makalesi Sage Open'da yayımlandı.

PERSONEL GÜNDEMİ

AKADEMİK-İDARİ ATAMALAR

Bu ay fakültemizde akademik veya idari kadrolarda herhangi bir atama veya terfi yapılmamıştır.

AKADEMİK KADRODAN AYRILANLAR

Doç. Dr. Nezire Gamze ILICAK YÜCEL Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden ayrılmıştır.

İGÜ
KARYON
Kariyer Yönlendirme
Uygulama ve Araştırma Merkezi

İGÜ
MMK
Mezunlar ve Mensuplar
Kordinatörlüğü

Değerli İGÜ mezunları ve öğrencileri,
iş arayanların nitelikleri ile işverenlerin
aradığı özellikleri eşleştiren yeni

İŞ BULMA PLATFORMU

erişime açıldı. Üye olarak açık pozisyonları
görüntüleyebilir ve başvuru yapabilirsin.

Detaylı bilgi ve
Başvuru için

metsis.gelisim.edu.tr

İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ MEZUN TAKİP SİSTEMİ

Mezun Takip Sistemi (METSİS), mezunlarımızın istihdamı ve mezuniyet sonrası eğitimi gibi güncel durumlarını belirleyerek takip etmek, istatistiki veriler oluşturmak amacıyla açılmıştır. İstanbul Gelişim Üniversitesi, mezunlar ile ilişkilerini kuvvetlendirmek ve mezunların istihdamına katkı sunmak adına METSİS'i faaliyete geçirmiştir. Mezunlarımız, METSİS'e ücretsiz üye olabilmektedir. (metsis.gelisim.edu.tr)

METSİS üye olan mezunlarımız oluşturdukları kişisel profillerini güncelleyerek iş ilanlarımızı takip edebilmektedir.

METSİS'e Nasıl Üye Olurum?

1. metsis.gelisim.edu.tr platformuna giriş yapınız.
2. Açık pozisyonlar kutucuğundan ilanlar takip edebilirsiniz.
3. İlanlara başvuru gerçekleştirmek için Yeni Aday kutucuğundan hesap oluşturabilirsiniz.
4. Hesap oluşturulduktan sonra üst sekmede yer alan ilanlar sekmesinden iş ilanlarını görebilir ve uygun olan pozisyonlara başvurabilirsiniz.

KÜNYE

İKTİSADİ İDARİ VE SOSYAL BİLİMLER FAKÜLTESİ

İİSBF Dekanı

Prof. Dr. Kenan AYDIN

İİSBF Dekan Yardımcısı

Doç. Dr. Emrah DOĞAN

Dr. Öğr. Üyesi Özlem Tuğçe KELEŞ

Koordinatör

Arş. Gör. Ahmet Can ŞENLİK

İçerik Editörü

Bölüm Başkanı

Dr.Öğr.Üyesi MEHMET SAYA (Bölüm Başkanı)

Arş.Gör. MUHAMMET ALİ KAYACIK

Arş. Gör. Eslem BÜYÜKARSLAN

Çeviri Koordinatörü

Arş. Gör. Tuğçe Gül BABACAN

Arş. Gör. Dilek KIZILIRMAK

Arş. Gör. Remzi SOYTÜRK

Grafik Tasarım

Nevin METİN

Redaksiyon

Arş. Gör. Çağlar KARAKURT

Arş. Gör. Şeyma ÖZEKİNCİ

[iguiisbf](https://www.instagram.com/iguiisbf)

[iguiisbf](https://twitter.com/iguiisbf)

[iguiisbf](https://www.youtube.com/iguiisbf)

sosyocom@gelisim.edu.tr

SosyoCom